MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 108

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 februarie 2011

SUMAR

Nr.		Pagina
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 64 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri	2–3
	Decizia nr. 67 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor	3–4
	Decizia nr. 68 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 și art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală	4–6
	Decizia nr. 73 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism	6–7
	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
96.	— Hotărâre privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri	8–10
100.	— Hotărâre privind acordarea unor măsuri de sprijin pentru familiile persoanelor decedate în accidentul de la Exploatarea Minieră Uricani, județul Hunedoara	11–12
101.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2011, pentru Secretariatul de Stat pentru Culte	12
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
22.	— Ordin al ministrului administrației și internelor pentru modificarea art. 2 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului Ministerului Administrației și Internelor, aprobat prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 299/2007	13
120.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru explorare	13
	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
63.	— Decizie privind retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.	14
64.	— Decizie privind retragerea aprobării acordate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor domnului Octavian Cristian Munteanu — director executiv al Societății Comerciale IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.	15
	★	
	Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 64
din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

Ion Predescu — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Marieta Safta — prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Mohammad Asgari în Dosarul nr. 8.283/3/2010 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă doamna Alexandra Gotea, interpret autorizat de limba persană, solicitată pentru a asigura traducerea în cauză.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că problema ridicată de autorul acesteia nu privește neconstituționalitatea textului de lege criticat, ci aspecte privind încadrarea juridică a unor fapte.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.283/3/2010, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri**, excepție ridicată de Mohammad Asgari.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, „având în vedere încadrarea juridică dată de către instanță faptei săvârșite de către inculpat […], dispozițiile art. 3 din Legea nr. 143/2000 încalcă prevederile constituționale ale art. 16, în sensul că există posibilitatea — din cauza caracterului eliptic al acestui articol — să fie încadrată juridic ca trafic internațional de droguri orice faptă de introducere a unei cantități de droguri, indiferent că aceasta este destinată vânzării sau exclusiv consumului propriu". Se arată în acest sens că „fapta de introducere a unor cantități mici de droguri în țară a primit încadrări juridice diferite, unele instanțe judecătorești considerând că sunt incidente dispozițiile art. 4 din Legea nr. 143/2000, iar altele au incriminat-o ca fiind infracțiunea de trafic internațional de droguri, prevăzută și pedepsită de art. 3 din legea amintită". În practica judiciară majoritară și în doctrină s-a statuat că, în cazul în care se dovedește că introducerea drogurilor în țară a fost efectuată exclusiv pentru consum propriu, nu se poate vorbi de trafic internațional de droguri, ci despre infracțiunea prevăzută de art. 4 din Legea nr. 143/2000. Cu toate acestea, unele instanțe au pronunțat hotărâri judecătorești de condamnare întemeiate pe dispozițiile art. 3 din Legea nr. 143/2000. Așadar, pentru săvârșirea unor fapte de aceeași gravitate, instanțele au stabilit încadrări juridice contradictorii, ceea ce este de natură să încalce principiul egalității cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

Tribunalul București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „deoarece prin reglementarea art. 2, art. 3 și art. 4 din Legea nr. 143/2000 legiuitorul a incriminat situații diferite, reprezentate de acțiuni diferite de realizare a elementului material ce se circumscrie infracțiunilor respective".

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt constituționale. Arată în acest sens că acestea se aplică în mod egal tuturor persoanelor ce dețin droguri de mare risc, în vederea consumului propriu, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare. Apreciază că „motivele invocate privesc, în esență, modul de interpretare și aplicare a legii, iar interpretarea unui text legal în procesul de aplicare a legii este un atribut al instanței de judecată".

Președinții Camerelor Parlamentului și **Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 3 august 2000, care au următorul conținut: *„(1) Introducerea sau scoaterea din țară, precum și importul ori exportul de droguri de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.*

(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) privesc droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi."

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art.16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că autorul acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate. Susținerile sale vizează modul de interpretare și aplicare a legii în cauza dedusă

judecății, precum și practica neunitară a instanțelor judecătorești cu privire la încadrarea faptei pentru care a fost trimis în judecată.

Astfel de critici nu intră însă în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai cu privire la constituționalitatea actelor cu privire la care este sesizată, fiind de competența instanțelor judecătorești, respectiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție care, potrivit art. 126 alin. (3) din Constituție, „*asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești […]*”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Mohammad Asgari în Dosarul nr. 8.283/3/2010 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 67
din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Mircea Mureșan, Doru Enache, Florian Râpan, Viorel Buța, Ion Emil și Mariana Tudor în Dosarul nr. 28.474/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde reprezentantul părții Ministerul Apărării Naționale, consilier juridic Cristina Velea, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Prim-magistratul-asistent referă că autorii excepției au depus la dosar o cerere de judecare a cauzei în lipsă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Apărării Naționale, care arată, mai întâi, că nu este menționat motivul de neconstituționalitate al normelor criticate, critica autorilor excepției vizând, în realitate, modul de interpretare a legii, aspect care excedează competenței Curții Constituționale. Arată, de asemenea, că dispozițiile ce fac obiectul excepției sunt constituționale, solicitând, în concluzie, respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că aceasta nu respectă condiția motivării, în sensul art. 10 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 28.474/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor,** excepție ridicată de Mircea Mureșan, Doru Enache, Florian Râpan, Viorel Buța, Ion Emil și Mariana Tudor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile în baza cărora s-a înscris în evidența financiar-contabilă presupusa pagubă au fost stabilite în baza unui act normativ abrogat.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată în cauză.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt constituționale. Arată că autorii excepției nu au menționat niciun motiv prin care să susțină neconstituționalitatea actului normativ criticat și nu au indicat niciun text constituțional considerat a fi încălcat.

Președinții Camerelor Parlamentului și **Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: *„Dacă paguba produsă de persoanele prevăzute la art. 7, 9 si 14 este urmarea unei infracțiuni, dosarul cercetării administrative se trimite parchetului militar competent pentru a lua măsurile legale”.*

În susținerea excepției nu se invocă niciun text din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că autorii acesteia nu indică niciun text constituțional pretins a fi încălcat și nu formulează nicio critică de neconstituționalitate, susținerile lor vizând de fapt modul de interpretare și aplicare a legii în cauza dedusă judecății, în sensul că actele contestate au fost emise în baza unui act normativ abrogat. Excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește, prin urmare, cerințele imperative ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”,* aspect care conduce la inadmisibilitatea acesteia.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

În numele legii

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Mircea Mureșan, Doru Enache, Florian Râpan, Viorel Buța, Ion Emil și Mariana Tudor în Dosarul nr. 28.474/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 68
din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 și art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 și art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Robert Orzan în Dosarul nr. 63/307/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă în ceea ce privește art. 49 din Codul de procedură penală și ca neîntemeiată în ceea ce privește art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 63/307/2008, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 și art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală,** excepție ridicată de Robert Orzan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în ceea ce privește dispozițiile art. 49 din Codul de procedură penală, că acestea sunt neconstituționale, întrucât legiuitorul a omis să indice, în cadrul lor, ca și caz de incompatibilitate, situația procurorului care și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluția ce poate fi dată în cauză. Cu privire la art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, se susține că încalcă liberul acces la justiție și dreptul la apărare, întrucât încheierea prin care se respinge cererea de recuzare poate fi atacată odată cu fondul, însă în recurs ea rămâne fără nicio cale de atac. Prin urmare, recurentul nu poate ataca încheierea prin care i s-a respins cererea de recuzare, iar procesul nu este echitabil.

Tribunalul Maramureș — Secția penală apreciază că dispozițiile art. 49 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la apărare. Cât privește art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, se apreciază că este neconstituțional. Se arată că încheierea de respingere a cererii de recuzare poate fi atacată cu recurs doar odată cu fondul cauzei, însă în cazul în care încheierea e pronunțată de instanța de recurs, neputând fi atacat fondul, nici această încheiere nu mai poate fi recurată. În aceste condiții, cel care a formulat cererea de recuzare este lipsit de un al doilea grad de jurisdicție, fiind astfel îngrădit accesul său la justiție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră, în ceea ce privește art. 49 din Codul de procedură penală, că ceea ce se critică este omisiunea legiuitorului de a reglementa și alte motive de incompatibilitate a procurorului decât cele expres prevăzute de lege. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, aceasta nu poate fi reținută, întrucât încheierea prin care se soluționează cererea de abținere sau de recuzare nu soluționează fondul cauzei și, de aceea, lipsa unei căi de atac separate împotriva acestei încheieri nu este contrară dispozițiilor art. 21 din Legea fundamentală.

Președinții Camerelor Parlamentului și **Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 49 și art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— art. 49: *„Dispozițiile art. 46 se aplică procurorului și magistratului-asistent sau, după caz, grefierului de ședință, când cauza de incompatibilitate există între ei sau între vreunul dintre ei și unul dintre membrii completului de judecată.*

Dispozițiile privind cazurile de incompatibilitate prevăzute în art. 48 alin. 1 lit. b)—i) și alin. 2 se aplică procurorului, persoanei care efectuează cercetarea penală, magistratului-asistent și grefierului de ședință.

Procurorul care a participat ca judecător la soluționarea cauzei în prima instanță nu poate pune concluzii la judecarea ei în căile de atac.

Persoana care a efectuat urmărirea penală este incompatibilă să procedeze la refacerea acesteia, când refacerea este dispusă de instanță.”;

— art. 52 alin. 6: *„Încheierea prin care s-a admis sau s-a respins abținerea, ca și aceea prin care s-a admis recuzarea, nu sunt supuse niciunei căi de atac.”*

În motivarea excepției se invocă dispozițiile art. 21 și art. 24 din Constituție, privind liberul acces la justiție și dreptul la apărare, raportate, în temeiul art. 20 din Constituție, la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea reține următoarele:

1. În ceea ce privește critica art. 49 din Codul de procedură penală, aceasta este formulată din perspectiva unei omisiuni de reglementare, autorul excepției susținând că acest text este neconstituțional, deoarece legiuitorul a omis să indice, în cadrul acestuia, ca și caz de incompatibilitate, situația procurorului care și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluția ce poate fi dată în cauză. O asemenea critică nu intră însă în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, *„se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.*

2. Cât privește dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, acestea au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 302 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 30 august 2005, și prin Decizia nr. 300 din 7 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 867 din 2 decembrie 2002, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate invocată. Cu acel prilej, Curtea a reținut că, în ceea ce privește încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare, aceasta nu soluționează fondul cauzei și de aceea lipsa unei căi de atac separate împotriva acestei încheieri nu este contrară dispozițiilor art. 21 din Constituție. Faptul că o asemenea încheiere nu poate fi atacată separat cu recurs se explică, pe de o parte, prin necesitatea evitării unei prelungiri abuzive a procesului, iar pe de altă parte, prin faptul că respectiva încheiere poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

În numele legii

D E C I D E:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Robert Orzan în Dosarul nr. 63/307/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 73
din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, excepție ridicată de Gheorghe Anghel în Dosarul nr. 5.565/3/2006 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal sunt prezenți autorul excepției, precum și partea Hassan Moussa Nasser Bogdady, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Partea Hassan Moussa Nasser Bogdady lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției.

Reprezentantului Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.565/3/2006, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism,** excepție ridicată de Gheorghe Anghel.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, deoarece încalcă principiul de drept procesual penal *non bis in idem,* potrivit căruia nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit încă o dată pentru aceeași faptă pentru care a fost deja urmărit sau condamnat. Astfel, persoana considerată vinovată de săvârșirea infracțiunii din care provin bunurile ce constituie obiect material al infracțiunii de spălare de bani este cercetată și urmărită încă o dată pentru însușirea acelorași bunuri. De altfel, prin reglementarea infracțiunii de spălare de bani ca deținere de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, pentru persoana ce a săvârșit fapta din care provin bunurile, de fiecare dată, independent de orice împrejurare de fapt, vor exista două infracțiuni, devenind imposibilă săvârșirea unei infracțiuni de rezultat contra patrimoniului fără a i se alătura infracțiunea de spălare de bani. Se mai arată că art. 23 alin. (5) permite stabilirea laturii subiective a infracțiunii pe baza unor criterii insuficient determinate, respectiv *„circumstanțe faptice obiective”.* Această sintagmă nu este definită de legiuitor, fiind lăsată la latitudinea organului care aplică norma, ceea ce poate da naștere la arbitrar, ducând la imprevizibilitatea legii penale.

Tribunalul București — Secția I penală nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată în cauză. De altfel, prin Încheierea din 27 aprilie 2010, Tribunalul București — Secția I penală a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată, sesizarea Curții Constituționale realizându-se urmare admiterii de către Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie a recursului declarat de Gheorghe Anghel împotriva acestei din urmă încheieri, prin Decizia penală nr. 698R din 3 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.845/2/2010.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții Camerelor Parlamentului, Guvernul și **Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 23 din Legea nr. 656/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: *„(1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:*

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a proveniență, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

(2) Abrogat prin art. 34 din cap. VI al Legii nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoana juridică, pe lângă pedeapsa amenzii se aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 53¹ alin. (3) lit. a)—c) din Codul penal.

(5) Cunoașterea, intenția sau scopul, ca elemente ale faptelor prevăzute la alin. (1), pot fi deduse din circumstanțele faptice obiective."

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 11, 20 și 21, cu referire la dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și la cele ale art. 4 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 adițional la aceeași convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 299 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 6 mai 2010, și Deciziei nr. 889 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 14 noiembrie 2007, Curtea a statuat că „nu poate fi reținută critica potrivit căreia art. 23 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 ar aduce atingere prevederilor art. 4 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră principiul *non bis in idem,* întrucât, pentru ca acest principiu de drept procesual penal să își găsească aplicare, persoana în cauză trebuie să fi suferit o condamnare, să fi fost achitată sau să se fi dispus încetarea urmăririi penale pentru fapta cu privire la care este din nou urmărită sau judecată. În situația concursului de infracțiuni, însă, infractorului i se aplică o pedeapsă principală, fără ca prin aceasta să fie încălcate în vreun fel dispozițiile art. 4 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție."

În ceea ce privește dispozițiile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 656/2002, criticate sub aspectul lipsei de previzibilitate, se constată că acestea stabilesc criterii obiective de apreciere a caracterului penal al operațiunilor săvârșite în legătură cu bunul sau sumele rezultate dintr-o anumită infracțiune. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că norma legală trebuie să fie suficient de accesibilă și de previzibilă, astfel încât să permită cetățeanului să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea. Astfel, în Hotărârea din 25 august 1998, pronunțată în cauza *Hertel împotriva Elveției,* Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că previzibilitatea legii nu trebuie neapărat să fie însoțită de certitudini absolute. Certitudinea, chiar dacă este de dorit, este dublată uneori de o rigiditate excesivă, or, dreptul trebuie să știe să se adapteze schimbărilor de situație. Există multe legi care se servesc, prin forța lucrurilor, de formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare depinde de practică, așa cum se întâmplă și în cazul judecătorului român. Și în Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în cauza *Wingrove împotriva Marii Britanii,* Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că legea internă pertinentă care înglobează atât dreptul scris, cât și pe cel nescris, trebuie să fie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate, care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist, să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Așa fiind, o lege care atribuie o putere de apreciere (cum este, în speță, cazul autorităților chemate să aplice legea) nu contravine, în principiu, acestei exigențe.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

În numele legii

D E C I D E:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, excepție ridicată de Gheorghe Anghel în Dosarul nr. 5.565/3/2006 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Â R E
privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Ion Ariton
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 2 februarie 2011.
Nr. 96.

ANEXĂ

N O R M E L E M E T O D O L O G I C E
de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice reglementează modul de acordare a facilităților pentru microîntreprinderile nou-înființate și conduse de întreprinzători tineri, care intenționează să desfășoare pentru prima dată activitate economică, prin intermediul unei societăți cu răspundere limitată care îndeplinește condițiile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri, denumită în continuare *microîntreprindere „S.R.L. — D.”,* în cadrul Programului pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri, denumit în continuare *programul.*

Art. 2. — Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, denumit în continuare *M.E.C.M.A.,* prin Agenția pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, denumită în continuare *Agenția,* și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în parteneriat cu Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii — S.A. — I.F.N., denumit în continuare *F.N.G.C.I.M.M.,* cu Oficiul Național al Registrului Comerțului, denumit în continuare *O.N.R.C.,* și instituția de credit parteneră, vor implementa prezentele norme metodologice pe bază de protocol de colaborare.

Art. 3. — Obiectivul programului îl constituie stimularea înființării de noi microîntreprinderi, creșterea potențialului de accesare a surselor de finanțare și dezvoltarea aptitudinilor antreprenoriale ale tinerilor, în scopul implicării acestora în structuri economice private. Programul urmărește:

a) dezvoltarea aptitudinilor antreprenoriale ale tinerilor bazate pe cunoașterea și gestionarea optimă a resurselor, în vederea adaptării rapide la rigorile determinate de globalizarea piețelor și de integrarea României în Uniunea Europeană;

b) sprijinirea demarării și dezvoltării firmelor nou-înființate — start-up-uri, prin facilitarea accesului acestora la finanțare;

c) stimularea înființării de noi microîntreprinderi, prin creșterea potențialului de accesare a surselor de finanțare;

d) facilitarea accesului tinerilor la sursele de finanțare.

Art. 4. — Finanțarea în perioada 2010—2012 a programului pentru acordarea, prin Agenție, de alocații financiare nerambursabile, denumite în continuare *A.F.N.,* pentru cel puțin 1.100 de microîntreprinderi „S.R.L. — D.” se asigură din bugetul aprobat anual M.E.C.M.A.

CAPITOLUL II

Etapele implementării programului

Art. 5. — Înregistrarea microîntreprinderii „S.R.L. — D.” în registrul comerțului se realizează prin parcurgerea următoarelor etape:

a) întreprinzătorul debutant are obligația să atașeze în susținerea cererii de înregistrare a microîntreprinderii „S.R.L. — D.” în registrul comerțului documentele prevăzute în Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor, precum și declarația pe propria răspundere potrivit art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011;

b) după înmatricularea în registrul comerțului a microîntreprinderii „S.R.L. — D.”, respectiv după înregistrarea în registrul comerțului a oricăror modificări, O.N.R.C. va transmite Agenției, pe cale electronică, datele aferente acestor înregistrări, conform protocolului încheiat în acest sens;

c) operațiunile de înmatriculare conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2011 cu ocazia constituirii microîntreprinderii sunt scutite de plata taxelor către O.N.R.C.;

d) Agenția transmite instituțiilor responsabile de implementarea programului, pe baza protocolului de colaborare, datele aferente înregistrărilor, precum și modificările generate de situațiile financiare semestriale și anuale pe perioada funcționării microîntreprinderii „S.R.L. — D.”.

Art. 6. — În termen de 10 zile lucrătoare de la înființare, microîntreprinderea „S.R.L. — D.” trebuie să notifice prin poșta electronică oficiul teritorial pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperație, denumit în continuare *O.T.I.M.M.C.,* al Agenției în a cărui rază teritorială își are sediul, în vederea luării în evidență.

Art. 7. — Înregistrarea pentru obținerea A.F.N. se realizează prin parcurgerea următoarelor etape:

a) pentru a beneficia de alocația financiară nerambursabilă acordată prin Agenție, microîntreprinderea „S.R.L. — D.” trebuie să se înregistreze în aplicația online disponibilă pe site-ul www.aippimm.ro;

b) data la care este activă înregistrarea online se comunică pe site-ul Agenției cu 5 zile înainte de data începerii procesului de înregistrare propriu-zis;

c) înscrierea online se desfășoară în sesiune continuă, până la epuizarea bugetului alocat programului;

d) fiecare microîntreprindere „S.R.L. — D.” trebuie să completeze online planul de afaceri, al cărui model este disponibil pe site-ul Agenției: www.aippimm.ro;

e) aplicația software va genera automat solicitantului un mesaj de confirmare a efectuării înregistrării planului de afaceri, punctajul obținut, precum și numărul de înregistrare;

f) planul de afaceri corect și integral completat va putea fi transmis și înregistrat online o singură dată în cadrul aplicației, programul electronic de înregistrare online a planului de afaceri nepermițând înscrierea de două ori a aceleiași microîntreprinderi „S.R.L. — D.”.

Art. 8. — Evaluarea planului de afaceri se realizează prin parcurgerea următoarelor etape:

a) evaluarea planului de afaceri se face online de către aplicația software, care generează un punctaj pe baza criteriilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Punctajul minim acceptat este de 60 de puncte;

b) verificarea veridicității și coerenței informațiilor înscrise în planul de afaceri, inclusiv a legăturii activelor achiziționate cu activitățile codului CAEN pe care se accesează programul, se realizează de către Agenție. Avizarea verificărilor și obținerea unui punctaj minim acceptat conduc la aprobarea de principiu a finanțării planului de afaceri de către Agenție;

c) la instituția de credit vor fi transmise spre finanțare, în limita bugetului anual, planurile de afaceri care obțin cel puțin punctajul minim și care au fost avizate de Agenție în urma verificărilor efectuate conform lit. b). Transmiterea planurilor de afaceri la instituția de credit se va face continuu, până la epuizarea bugetului programului;

d) planurile de afaceri care solicită credit bancar se finanțează de instituția de credit parteneră conform criteriilor prevăzute în normele de creditare ale acesteia și în normele de garantare ale F.N.G.C.I.M.M.;

e) echipamentele și utilajele achiziționate în cadrul programului trebuie să fie noi și pentru acestea nu se aplică amortizarea accelerată prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — Contractarea și finanțarea se realizează prin parcurgerea următoarelor etape:

a) microîntreprinderea „S.R.L. — D.” care solicită credit bancar va semna cu instituția de credit parteneră contractul de creditare și pentru acordarea de A.F.N. în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii hotărârii de aprobare a creditului;

b) microîntreprinderea „S.R.L. — D.” care nu solicită credit bancar va semna la sediul O.T.I.M.M.C. în a cărui rază teritorială își are sediul social contractul de finanțare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii prin poșta electronică a notificării privind acordul de principiu pentru finanțare;

c) microîntreprinderea „S.R.L. — D.” va deschide conturi curente la instituția de credit parteneră pentru derularea operațiunilor de încasări și plăți, inclusiv utilizarea sumelor aferente A.F.N., creditului bancar sau aportului propriu, după caz;

d) finanțarea planurilor de afaceri se va face conform convenției de colaborare încheiate de Agenție cu instituția de credit parteneră;

e) aportul propriu în numerar al beneficiarului, acolo unde este cazul, va fi vărsat în contul curent deschis la instituția de credit parteneră, urmând ca pentru fiecare cheltuială eligibilă efectuată să se utilizeze în mod proporțional, după caz, cele două componente de finanțare (credit bancar minimum 50% și A.F.N. maximum 50% sau A.F.N. maximum 50% și aport propriu minimum 50%);

f) beneficiarii A.F.N. și/sau ai creditului bancar alocat conform art. 5 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011 trebuie să depună la Agenție, în termen de 10 zile lucrătoare, dovada angajării cu contract de muncă pe durată nedeterminată a cel puțin 2 salariați;

g) cheltuielile efectuate, inclusiv facturile emise înaintea încheierii contractului de credit bancar și pentru acordarea de A.F.N. cu instituția de credit parteneră sau a contractului de finanțare cu Agenția, nu sunt eligibile.

CAPITOLUL III

Prevederi referitoare la raportarea și monitorizarea ajutoarelor

Art. 10. — Prezentele norme metodologice instituie o schemă transparentă de ajutor *de minimis.* Acordarea ajutoarelor *de minimis* în cadrul programului se va face numai cu respectarea criteriilor privind ajutorul *de minimis* prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1.998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis.*

Art. 11. — Schema prevăzută la art. 10 nu intră sub incidența obligației de notificare către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.998/2006. Schema se aplică pe întreg teritoriul României.

Art. 12. — Raportarea și monitorizarea ajutoarelor acordate în baza schemei prevăzute la art. 10 se face în conformitate cu legislația europeană și cu prevederile Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

Art. 13. — Furnizorul de ajutor de stat, respectiv Agenția, păstrează evidența detaliată a ajutoarelor acordate în baza schemei prevăzute la art. 10 pe o durată de 10 ani de la data la care ultima alocare specifică a fost acordată în baza acestei scheme. Această evidență trebuie să conțină toate informațiile

necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse de legislația europeană în domeniul ajutorului de stat.

Art. 14. — Agenția are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele acordate aflate în derulare și de a dispune măsurile care se impun în cazul încălcării condițiilor impuse prin prezentele norme metodologice sau prin legislația națională ori europeană aplicabilă la momentul respectiv.

Art. 15. — Agenția are obligația de a transmite Consiliului Concurenței, în formatul și în termenul prevăzut de Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat la nivel național.

Art. 16. — În cazul în care există îndoieli serioase cu privire la datele transmise de către Agenție, Consiliul Concurenței poate să solicite date și informații suplimentare și, după caz, să îi solicite acesteia să facă verificări la fața locului.

Art. 17. — Agenția informează în scris, prin intermediul notificării de acord de principiu pentru finanțare, operatorii economici beneficiari cu privire la pragul maxim al ajutorului și la caracterul *de minimis* al acestuia, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.998/2006.

Art. 18. — Agenția acordă un ajutor *de minimis* după ce verifică pe baza declarației pe propria răspundere a operatorului economic că este respectată regula cumulului, precum și faptul că suma totală a ajutoarelor *de minimis* primite pe parcursul unei perioade de 3 ani fiscali, inclusiv anul fiscal în curs, fie din surse ale statului sau ale autorităților locale, fie din surse europene, nu depășește pragul echivalent în lei al sumei de 200.000 euro.

Art. 19. — Operatorii economici beneficiari de ajutor în cadrul programului vor ține o evidență specifică a ajutoarelor primite conform schemei prevăzute la art. 10, altor scheme *de minimis* și altor ajutoare de stat. Aceștia sunt obligați să arhiveze evidența specifică și să o păstreze pentru o perioadă de 10 ani.

Art. 20. — Monitorizarea și controlul beneficiarilor programului se va face de către O.T.I.M.M.C. pe baza procedurii de monitorizare și control al programului.

Art. 21. — Reprezentanții instituțiilor prevăzute la art. 2 au dreptul să verifice la sediul microîntreprinderii „S.R.L. — D.” veridicitatea și conformitatea declarațiilor, activităților și cheltuielilor făcute în cadrul programului.

Art. 22. — Verificarea la fața locului vizează stadiul de realizare a investiției, realitatea, legalitatea și regularitatea operațiunilor economico-financiare. În cazul în care, în urma controalelor efectuate sau la sesizarea organelor de control abilitate ale statului, se constată că beneficiarii au făcut declarații incomplete și/sau neconforme cu realitatea pentru a obține A.F.N. sau au schimbat destinația acestora ori se constată că nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute în contract, se recuperează total sau parțial ajutorul *de minimis* acordat.

Art. 23. — Recuperarea ajutorului de stat se realizează conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

Art. 24. — Beneficiarii A.F.N. au obligația de a raporta efectele participării la program către O.T.I.M.M.C. pentru o perioadă de 3 ani, începând cu anul următor acordării A.F.N.

ANEXĂ

la normele metodologice

Criterii de evaluare a planului de afaceri

Nr. crt.		Criterii	Punctaj
Domeniul de activitate al microîntreprinderii „S.R.L. — D.”			
A	1	Producție	20
	2	Servicii	15
	3	Comerț și alte activități	10
Planul de afaceri conduce la crearea de noi locuri de muncă permanente în cadrul microîntreprinderii „S.R.L. — D.”			
B	4	Numărul de locuri de muncă permanente (cu normă întreagă) nou-create este mai mare sau egal cu 4.	20
	5	Numărul de locuri de muncă permanente (cu normă întreagă) nou-create este mai mare sau egal cu 3.	15
	6	Numărul de locuri de muncă permanente (cu normă întreagă) nou-create este mai mare sau egal cu 2.	10
Ponderea investițiilor în cheltuielile aferente planului de afaceri			
C	7	Ponderea investițiilor peste 80%	20
	8	Ponderea investițiilor peste 60%	15
	9	Ponderea investițiilor peste 40%	10
Localizarea activității microîntreprinderii „S.R.L. — D.”			
D	10	Mediul rural	10
	11	Mediul urban	5
Utilizarea noilor tehnologii și promovarea societății informaționale			
E	12	Implementarea planului de afaceri conduce la creșterea gradului de utilizare a tehnologiilor noi, moderne și/sau a soluțiilor informatice în procesul de producție/prestare servicii. Planul de afaceri are potențial inovativ și/sau creativ.	10
	13	Implementarea planului de afaceri nu conduce la creșterea gradului de utilizare a tehnologiilor noi, moderne și/sau a soluțiilor informatice în procesul de producție/prestare de servicii (potențialul inovativ și/sau creativ al proiectului este nesemnificativ).	5
Schema de finanțare			
F	14	Schemă de finanțare cu credit bancar	20
	15	Schemă de finanțare fără credit bancar	10
Total puncte obținute			

Punctajul maxim care se poate obține este de 100 de puncte.
Punctajul minim care se poate obține este de 50 de puncte.
Punctajul minim pentru accesarea programului este de 60 de puncte.
La punctaje egale va prevala numărul de înregistrare online.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Â R E
privind acordarea unor măsuri de sprijin pentru familiile persoanelor decedate în accidentul de la Exploatarea Minieră Uricani, județul Hunedoara

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 28 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, cu modificările ulterioare, și al art. 82 din Legea educației naționale nr. 1/2011,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unor ajutoare de urgență din creditele bugetare aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale pe anul 2011 familiilor și persoanelor singure, prevăzute în anexa nr. 1, ai căror membri au decedat în accidentul de la Exploatarea Minieră Uricani, județul Hunedoara.

(2) Ajutoarele de urgență prevăzute la alin. (1) sunt în cuantum de 12.500 lei pentru fiecare dintre familiile persoanelor decedate.

(3) Ajutoarele de urgență prevăzute la alin. (1) și (2) au caracter special, nu sunt supuse impozitului pe venit și nu se vor lua în considerare la stabilirea altor drepturi de asistență socială ori obligații.

Art. 2. — (1) Copiii din familiile persoanelor decedate în accidentul de la Exploatarea Minieră Uricani, menționați în anexa nr. 2, beneficiază de burse speciale pe durata școlarizării, în cuantum de:

a) 170 lei/lună pentru învățământul preșcolar, primar și gimnazial;

b) 250 lei/lună pentru învățământul liceal și profesional;

c) 280 lei/lună pentru învățământul universitar.

(2) Bursele prevăzute la alin. (1) se asigură din bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și vor fi indexate anual cu indicele de inflație, prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Sumele se repartizează lunar de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului inspectoratelor școlare/universităților.

(4) Plata se efectuează lunar de către unitatea/instituția de învățământ către copilul beneficiar.

(5) Bursele prevăzute la alin. (1) nu sunt supuse impozitului pe venit și nu se vor lua în considerare la stabilirea altor drepturi de asistență socială ori obligații.

Art. 3. — Soția decedatului Nădrag Ion, însărcinată la data decesului acestuia, beneficiază de un ajutor financiar lunar în cuantum de 250 de lei pe toată perioada de la nașterea copilului până la începerea de către acesta a cursurilor de învățământ preuniversitar, dată de la care îi devin aplicabile prevederile art. 2. Ajutorul financiar nu este supus impozitului pe venit și nu se va lua în considerare la stabilirea altor drepturi de asistență socială ori obligații.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei
și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul educației, cercetării,
tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 9 februarie 2011.
Nr. 100.

ANEXA Nr. 1

L I S T A
familiilor și persoanelor singure, ai căror membri au decedat în accidentul de la Exploatarea Minieră Uricani, județul Hunedoara, care vor beneficia de ajutoare de urgență

Nr. crt.	Numele și prenumele persoanelor decedate	Adresa persoanei decedate	Suma aprobată — lei —	Persoana care va ridica ajutorul	Adresa persoanei care va ridica ajutorul
1.	Calotă Cosmin	Valea de Brazi, Orașul Uricani nr. 100	12.500	Logăsc Cornel Ioan (frate)	Valea de Brazi, Orașul Uricani nr. 101
2.	Cucu Marian	Orașul Lupeni, Str. Viitorului nr. 1, bl. F1, ap. 40	12.500	Cucu Marinela (soție)	Orașul Lupeni, Str. Viitorului nr. 1, bl. F1, ap. 40
3.	Borc Hici Cornel	Orașul Uricani, Str. Muncii bl. 17, sc. 1, ap. 6	12.500	Borc Hici Lucreția (soție)	Orașul Uricani, Str. Muncii bl. 17, sc. 1, ap. 6
4.	Stoi Iulian	Orașul Uricani, str. Bulzu nr. 85A	12.500	Stoi Mihaela (soție)	Orașul Uricani, Str. Bulzu nr. 85A
5.	Nădrag Ion	Orașul Uricani, Str. Muncii bl. 19B, sc. 2, ap. 18	12.500	Nădrag Alina Claudia (soție)	Orașul Uricani, Str. Muncii bl. 19B, sc. 2, ap. 18
TOTAL:			**62.500**		

ANEXA Nr. 2

L I S T A
cu copiii din familiile persoanelor decedate în accidentul de la Exploatarea Minieră Uricani, județul Hunedoara, care vor beneficia de burse speciale

Nr. crt.	Numele și prenumele	Data nașterii	Prenumele și numele părinților
1.	Stoi Silviu-Ioan	10 august 1998	Stoi Iulian și Mihaela
2.	Stoi Vlad-Mihai	18 septembrie 2002	
3.	Cucu Alexandra-Mihaela	19 octombrie 1991	Cucu Marian și Marinela
4.	Borc-Hici Maria-Denisa	13 noiembrie 2003	Borc Hici Cornel și Lucreția

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Â R E
privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2011, pentru Secretariatul de Stat pentru Culte

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2011 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2011, cu suma de 10.000 mii lei, la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 59 „Alte cheltuieli”, pentru Secretariatul de Stat pentru Culte, pentru Catedrala Mântuirii Neamului din București.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2011.

Art. 3. — Secretariatul General al Guvernului, prin Secretariatul de Stat pentru Culte, va controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
Secretariatul de Stat pentru Culte,
Nicolae Adrian Lemeni
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 9 februarie 2011.
Nr. 101.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN
pentru modificarea art. 2 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului Ministerului Administrației și Internelor, aprobat prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 299/2007

În temeiul art. 7 alin. (4) și al art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 2 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului Ministerului Administrației și Internelor, aprobat prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 299/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 1 octombrie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — La ședințele Colegiului participă:

a) președintele: ministrul administrației și internelor;

b) membrii: secretarii de stat; șeful Departamentului relația cu Parlamentul; șeful Departamentului Schengen; secretarul general; adjunctul șefului Departamentului ordine și siguranță publică; directori generali și directori ai unor direcții generale sau direcții din aparatul central; directorul de cabinet al ministrului;

c) invitați permanent: directori generali și directori ai unor direcții generale sau direcții; inspectori generali ai inspectoratelor generale; președintele Corpului Național al Polițiștilor; președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici; consilieri ai ministrului;

d) secretarul Colegiului;

e) invitați: în funcție de problematica analizată, alte persoane cu funcții de conducere în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, precum și președinții organizațiilor sindicale ale polițiștilor, legal constituite, reprezentative la nivelul aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor sau al unei instituții/structuri din subordinea/coordonarea Ministerului Administrației și Internelor, a căror participare se solicită în scris secretarului Colegiului, împreună cu documentele care fac dovada reprezentativității.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 2 februarie 2011.
Nr. 22.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN
privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru explorare

Având în vedere art. 15 alin. (1) și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 13.947/2011 privind explorarea resurselor de nămol terapeutic din perimetrul Movila Miresii, județul Brăila, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Pa&Co Internațional” — S.R.L., cu sediul în comuna Oituz, județul Bacău, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 7 februarie 2011.
Nr. 120.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

D E C I Z I E
privind retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 12 ianuarie 2011, conform art. 4 alin. (22)—(24^1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. X23 din 6 ianuarie 2011 privind controlul efectuat la Societatea Comercială IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Timișoara, Bd. Cetății nr. 75, județul Timiș, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul de ordine J35/2625/10.07.2007, codul unic de înregistrare 22087319/10.07.2007 și înregistrată în Registrul brokerilor de asigurare sub numărul RBK-448/2007, reprezentată legal de domnul Octavian Cristian Munteanu, în calitate de director executiv,

a constatat următoarele:

— societatea nu a desfășurat activitate la sediul social declarat, încălcând prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004*), cu modificările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— societatea nu a transmis nicio raportare pe parcursul anului 2010, fiind încălcate prevederile art. 35 alin. (7) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. m^2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— societatea nu a deținut, începând cu data de 24 iulie 2010, o poliță de răspundere civilă profesională a brokerilor de asigurare, încălcând prevederile art. 35 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 2 lit. c) și art. 7 lit. b) din normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004*), cu modificările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și m^2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de aceste motive, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în ședința din data de 12 ianuarie 2011, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât retragerea autorizației de funcționare pentru Societatea Comercială IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.,

drept care d e c i d e:

Art. 1. — Se sancționează cu retragerea autorizației de funcționare Societatea Comercială IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Timișoara, Bd. Cetății nr. 75, județul Timiș, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul de ordine J35/2625/10.07.2007, codul unic de înregistrare 22087319/10.07.2007 și înregistrată în Registrul brokerilor de asigurare sub numărul RBK-448/2007, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Se interzice Societății Comerciale IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., de la data primirii prezentei decizii, desfășurarea activității de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

Art. 3. — (1) Brokerul de asigurare are obligația să rezilieze toate contractele de colaborare încheiate cu societățile de asigurare.

(2) Societatea are obligația să își notifice clienții, în termen de 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurători, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare, până la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Societatea are obligația să schimbe denumirea societății prin eliminarea sintagmei „Broker de Asigurare”.

Art. 4. — Societatea, în termen de 60 de zile de la primirea prezentei decizii, are obligația să transmită la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor dovada înregistrării la oficiul registrului comerțului a modificărilor menționate.

Art. 5. — Împotriva prezentei decizii societatea poate face plângere la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 28 ianuarie 2011.
Nr. 63.

---

*) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004 a fost abrogat prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

D E C I Z I E
privind retragerea aprobării acordate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor domnului Octavian Cristian Munteanu — director executiv al Societății Comerciale IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 12 ianuarie 2011, conform art. 4 alin. (22)—(24[1]) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. X 23 din 6 ianuarie 2011 privind controlul efectuat la Societatea Comercială IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Timișoara, Bd. Cetății nr. 75, județul Timiș, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul de ordine J35/2625/10.07.2007, codul unic de înregistrare 22087319/10.07.2007 și înregistrată în Registrul brokerilor de asigurare sub numărul RBK-448/2007, reprezentată legal de domnul Octavian Cristian Munteanu în calitate de director executiv,

a constatat următoarele:

— societatea nu a desfășurat activitate la sediul social declarat, încălcând prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004*), cu modificările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— societatea nu a transmis nicio raportare pe parcursul anului 2010, fiind încălcate prevederile art. 35 alin. (7) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. m[2]) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— societatea nu a deținut, începând cu data de 24 iulie 2010, o poliță de răspundere civilă profesională a brokerilor de asigurare, încălcând prevederile art. 35 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 2 lit. c) și art. 7 lit. b) din normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004*), cu modificările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și m[2]) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

De săvârșirea faptelor sus-menționate se face vinovat directorul executiv al Societății Comerciale IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., în persoana domnului Octavian Cristian Munteanu, persoană împuternicită să conducă și să coordoneze activitatea zilnică a societății și învestită cu competența de a angaja răspunderea societății.

Față de aceste motive, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în ședința din data de 12 ianuarie 2011, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât retragerea aprobării acordate directorului executiv al Societății Comerciale IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.

drept care d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării acordate directorul executiv al Societății Comerciale IDS BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., în persoana domnului Octavian Cristian Munteanu, domiciliat în municipiul Timișoara, Str. Luminii nr. 4, bl. 44, sc. A, ap. 1, județul Timiș, identificat cu CNP 1750607110651.

Art. 2. — Împotriva prezentei decizii persoana sancționată poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 28 ianuarie 2011.
Nr. 64.

*) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004 a fost abrogat prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 926/2010 privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unor sectoare de drum de interes județean, trecute în domeniul public al statului, din administrarea Consiliului Județean Cluj, precum și încadrarea acestora în categoria funcțională a drumurilor de interes național, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a activităților de interes național în domeniul administrării drumurilor naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 20 octombrie 2010, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I"):

— în anexă, la nr. crt. 2, în prima coloană „Denumirea sectorului de drum care se transmite", în loc de: *„DC 108C, sector km 0+000—km 5+600"* se va citi: *„DJ 108C, sector km 0+000—km 5+600"*.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial" R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea" București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial" R.A.

MONITORUL OFICIAL

5 948368 520691

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108/10.II.2011 conține 16 pagini. Prețul: 3,20 lei **ISSN** 1453—4495